



# Becky Chambersová

## Dlouhá cesta na malou, rozzlobenou planetu

---

494 s., váz., 369 Kč  
Přeložila Lucie Bregantová  
ISBN 978-80-7577-144-5

**Vychází 11. září 2017**

### Vesmír se možná zdá nekonečný, ale lodě jím putující můžou být tísnivě malé

#### O autorce

Becky Chambersová vyrůstala v rodině se silným zájmem o kosmické vědy a umění. Živila se mimo jiné tvorbou technické dokumentace, jako barmanka nebo asistentka produkce. Její první román *Dlouhá cesta na malou, rozzlobenou planetu* (2014) získal nominace například na ceny Arthur C. Clarke Award (2016), Kitschies (2014) a Baileys Women's Prize for Fiction (2016). Druhý díl série Poutníci *A Closed and Common Orbit* (2016; česky vyjde na jaře 2018) byl nominován na cenu Hugo. Autorka žila ve Skotsku a na Islandu, v současnosti pobývá v rodné Kalifornii.



Foto © Bára Hlín Kristjánsdóttir

Obálku v tiskové kvalitě a ukázkou z knihy *Dlouhá cesta na malou, rozzlobenou planetu* najdete zde: <http://nakladatelstvi.hostbrno.cz/nakladatelstvi/1336>.

PDF kompletního textu knihy pro novináře k dispozici na vyžádání ihned.

## O knize

Když se Rosemary Harperová připojí k posádce Poutníka, příliš toho neočekává. Touží jen po nenápadném, pokojném místě, které by mohla na chvíli nazývat domovem, a po úniku od problematické minulosti. A přesně takové útočiště jí Poutník nabízí. Život na palubě lodi je sice trochu chaotický, ale jinak vcelku poklidný.

Až do doby, kdy posádka dostane životní nabídku: vybudovat hyperprostorový tunel na vzdálenou planetu a zajistit si tak na několik dalších let pohodlné živobytí — pokud ovšem přežijí dlouhou cestu mezihvězdným prostorem, aniž dojde k ohrožení některého z křehkých spojení, jež udržují galaxii v klidu.

Potíž je v tom, že Rosemary není na palubě jediná, kdo skrývá nějaké tajemství...

## Ohlasy

*Nelze to říct jinak: debutový román Becky Chambersové je pravděpodobně tou nejzábavnější space operou, kterou budete letos číst.*

[Andrew Liptak, io9.com](#)

*Hřejivý románový debut, který obnoví vaši víru ve sci-fi (konkrétně) a lidstvo (obecně).*

[Tor.com](#)

*Od chvíle, kdy jsem tento román vzala do ruky, jsem ho nedokázala odložit, což mi způsobilo malé dilema, protože jsem si zároveň přála, aby to celé nikdy neskončilo. [...] Právě díky postavám, jejich zkouškám a trápením jsem cítila, že bych tam chtěla být s nimi.*

[Michelle Herbertová, Fantasy Book Review](#)

*Stavět tunely ve vesmíru není jen tak, na takovou prácičku potřebujete posádku, co se za to nebojí vzít. Jenomže nic není tak jednoduchý, když tahle sebranka spolu musí vesmírem putovat celý standardní rok a o tom, co je čeká v cíli, nemá ani páru.*

*Veďte kopy Červeného trpaslíka, přidejte špetku Star Treku, dokořeňte Stopařovým průvodcem po galaxii et voilà, vítejte na Dlouhé cestě na malou, rozzlobenou planetu!*

[Lucie Bregantová, překladatelka](#)

## Hrdinské postavy mám ráda, ale neumím to s nimi, protože já sama jsem strašný zbabělec

### S Becky Chambersovou a posádkou tunelářské lodi Poutník na cestě na malou, rozzlobenou planetu a zase zpátky

#### Jak to všechno začalo?

*Dlouhou cestu na malou, rozzlobenou planetu jsem začala psát v roce 2012. V té době jsem pracovala na volné noze.*

Hlavní zdroj mých příjmů vyschl a já se musela rozhodnout, jestli to se svou knihou vzdám a budu se soustředit jen na práci, nebo se vyhecuju a knihu dokončím. S psaním jsem přestat nechtěla, a tak jsem se rozhodla založit kampaň na Kickstarteru, abych byla na pár měsíců zajištěná, mohla knihu dokončit, zredigovat a poslat nakladatelům.

Pár lidí, kteří si přáli, abych knihu dokončila, se nakonec objevilo. Vybrala jsem dost peněz a mohla v psaní pokračovat. Našla jsem si agenta a začala knihu rozesílat nakladatelům. Můj agent si ale brzy našel novou práci a já se ocitla zase na začátku. A tak jsem se v roce 2014 rozhodla knihu vydat sama.

Po pár měsících mi zavolał jeden člověk, kterého jsem potkala na WorldConu v Londýně (pozn. každoroční mezinárodní setkání fanoušků SF a příbuzných žánrů), a ukázalo se, že pracuje jako redaktor v nakladatelství Hodder & Stoughton a že by rádi mou knihu vydali.

### Požadovalo nakladatelství Hodder & Stoughton nějaké změny v textu?

Nic měnit nechtěli a kniha šla rovnou k zredigování a k úpravě do britské angličtiny, protože my Američané máme ve zvyku používat méně samohlásek. Legrační je, že jsem knihu napsala v americké angličtině, pak ji pro vydání v Anglii „přeložili“ do britské angličtiny a pak ji nakladatelství Harper Voyager ve Státech opět „přeložilo“ do americké angličtiny.

### Co podle tebe nejvíc ovlivnilo tvé psaní?

Seriál *Star Trek: Nová generace* se začal vysílat, když mi byly tři roky, a stal se zásadní součástí mého života. A obávám se, že to je na mně vidět. Dlouhé hodiny jsem schopná mluvit také o seriálu *Farscape*.

Značně mě ovlivnil Carl Sagan, v mých knihách najdete mnoho z teorie červích děr. Pocházím z vědecké rodiny, moje matka je astrobioložka a hodně z vědy v Poutníkově vesmíru pochází od ní. Popravdě jsem musela občas ubrat, protože jsem chtěla, aby kniha byla přístupná pro každého.

### Podporuješ čtenáře, kteří píšou fan fiction a kreslí fan art?

Ano! Jeden z největších komplimentů pro mě je, když mi někdo poví, že napsal příběh s mými postavami. Fan art si velmi ráda prohlížím, hodně z nich bývá velice povedených.





Ačkoliv fan fiction spisovatele podporuji, žádám je, aby mi nic neposílali. Ne že bych si jejich příběhy nepřečetla ráda, ale může to přinést řadu právních problémů, včetně plagiátorství.

Jedna z věcí, které mě upřímně děsí, je kryptomnie. To je, když se k vám myšlenka, kterou jste někde slyšeli, bez kontextu vrátí a vy si myslíte, že je vaše vlastní, a přitom je vlastně někoho jiného.

Takže, pište fan fiction, ale neposílejte mi ji!

### **Je některá z tvých postav inspirována někým ze skutečného života?**

Kizzy jsem napsala podle někoho, koho jsem znala. Nebyla technička, ale umělkyně. Věděla jsem, že Poutník potřebuje technika, ale nechtěla jsem, aby to byl profesionál z Hvězdné flotily, který by mohl z paměti odvykládat technickou příručku. Chtěla jsem někoho, kdo by pravděpodobně napoprvé vyletěl ze zkoušek. Říkala jsem si, kdyby se mělo všechno rozpadnout, kdo je poslední člověk, kterého bych pověřila opravou? Odpovědí byla tato osoba, a tak vznikla Kizzy.

Některé charakterové rysy románových postav jsou inspirovány lidmi z mého okolí, například Corbin, ten je podobný jednomu mému... náročnějšímu... kolegovi. Ale Kizzy, ta je přesně taková jako její reálná předloha.

### **Jako žena píšící sci-fi, myslíš si, že je to žánr ženám méně přístupný?**

Nemohu mluvit za někoho jiného, protože mám jen svou vlastní zkušenost a ta je kladná. Moje redaktorka je žena, to pomáhá. A moje čtenářstvo je úžasné.

Když mluvím s lidmi z komunity a řeknu jim, že píšu sci-fi, nevypadají překvapeně. To ale neplatí, pokud mluvím s někým mimo obor. Setkávám se i s domněnkou, že píšu knihy pro děti. Je to zvláštní.

### **V *Dlouhé cestě na malou, rozzlobenou planetu* je devět hlavních postav. V čem se druhý díl liší?**

V druhém díle jsou jen dvě hlavní postavy, obě se objevily i v první knize. Jde o něco trochu jiného. V *Dlouhé cestě na malou, rozzlobenou planetu* jsem se snažila vytvořit otevřenou a rozmanitou galaxii, ve které bych sama chtěla žít. Druhý díl je hlavně o lidech, kteří jsou více... politicky nedůležití? Je o tom, jak těžce musí pracovat, aby přežili.

Stejně jako v *Dlouhé cestě na malou rozzlobenou planetu* jsem si chtěla být jistá, že postavy jsou přístupné pro všechny. Posádka Poutníka nejsou žádní hrdinové, prostě dělají svou práci. Hrdinské postavy mám ráda, ale neumím to s nimi, protože já sama jsem strašný zbabělec.

### **Čeká nás více příběhů z Poutníkovy vesmíru?**

Ano... zrovna na něčem pracuji. A je toho tolik, co chci vyprávět, určitě se na něco můžete těšit velmi brzo.

Zdroj: <https://culturedvultures.com/interview-author-becky-chambers/>.